

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 10 Ročník XV

20. května 2018

Drazí bratři a sestry!

Je před námi závěr nádherného velikonočního období, Slavnost seslání Ducha svatého – liturgické období, které je okořeněno úctou k Panně Marii, Matce apoštolů, která s nimi přijala viditelně dary potřebné pro vznik Církve...

V Církvi svaté vždy byli věřící, kteří se hlásí k Duchu svatému a k těm více osvíceným křesťanům. V emocionální síle moderních svatodušních písní, prezentovaných povětšinou rockovou hudbou a letniční komunitou vyznačující se všeznalým úsměvem a „jedinečnou atmosférou“, se pak posilují hutnými doušky silných slov – silných žen a silných mužů, kteří s nezlomnou jistotou předávají svoje zkušenosti těm méně zkušeným... Dost mi to připomíná projev některých protestantských církví, které potřebují patřičný obdiv a publicitu ke svému pozeňnanému působení... To není výsměch, je to postřeh střízlivé víry a kněžské zkušenosti ze skutečně misijního prostoru českého pohraničí...

Byl jsem jednou pozván na „letničářskou akci“ – duchovní obnovu, abych zpovídal. Hlavním hostem byl jeden známý letniční kněz z Prahy a po jeho kázání místní kněz, můj bývalý spolužák z teologické fakulty a tehdy zároveň můj nadřízený (vikář) vystavil Eucharistii a vydal povel k následování svého hosta, který odešel ke konzultacím. V kostele tak zůstaly asi dvě babičky před Nejsvětější svátostí. Dost mě to překvapilo, vždy vybízím věřící v takové situaci ke ztišení a adoraci přítomného Krista. Když jsem tento svůj postřeh onomu vikáři nadnesl, pohrdlivě mě odbyl slovy, že „ničemu nerozumím“. Ano, mnoha věcem nerozumím, například tomu, proč opustit adoraci eucharistického Krista, který je přece nedílnou součástí Nejsvětější Trojice, tedy Otce i Ducha svatého. Toho Ducha svatého, jenž je Dárcem všech darů, z nichž Církev žije. Jsou to hrubé lidské chyby, hříchy proti Duchu svatému, které se někdy dějí před našima očima s pozeňnaním „osvícených“. Gnostický blud je ve falešném sebepřesvědčení o vlastní výjimečnosti. Základem víry je ale zřeknutí se toho, čím se zlo pyšní, to je již v křestním obřadu. A tak se držme Panny Marie, která je tou nejpokornější služebnicí Boží. Kéž nás provede bludy moderní církve a udrží náš zbožný pohled na Krista v Duchu svatém ke slávě Boha Otce! Amen!

pater Petr

Prosím, věnujte pozornost následujícímu projevu papeže Františka. Je sice určen pro římské křesťany, ale obsahem je univerzální. Fascinuje mě jeho střízlivost, třebaže by mohl být tak blízko pokušení vézt se na vlně popularity. Jistě je to dílo Ducha svatého. Čtěme a učme se od viditelné hlavy Církve!

Božím lidem je třeba se stát

- Pán se nespletl, že nás postavil do této doby a před tyto problémy

Řím. V pondělí (14. 5.) se v lateránské bazilice konalo každoroční diecézní symposium pro pastorační asistenty, faráře, kaplany a zasvěcené osoby, věnované letos identifikaci duchovních nemocí. Papež František pronesl pozoruhodnou, leč obsáhlou promluvu, z níž zde vybíráme několik pasáží:

„Drazí bratři a sestry!

Na začátku této nové církevní pouti, která v Římě jistě nezačíná nyní, nýbrž trvá dva tisíce let, bylo důležité se ptát, jaká jsou otroctví, která vedla k tomu, že jsme neplodní, podobně jako chtěl faraón, aby Izrael neměl potomky, jež tehdy měl. Měli bychom možná také zjistit, kdo je dnes tím faraómem, tedy mocností, která si nárokuje božství a absolutno a chce zabránit lidu, aby se klaněl a patřil Pánu, a učinit z něho otroka jiných mocností a jiných starostí. Možná jsme se uzavřeli do sebe a svého farního světa, protože jsme přehlíželi či nevzali vážně v potaz život lidí, kteří nám byli svěřeni na našem území, v prostředí našeho každodenního života, zatímco Pán se ustavičně ukazuje vtělením tady a teď, to znamená také v této době tak obtížně interpretovatelné, v kontextu tak složitém a zdánlivě od Něho vzdáleném. Nespletl se, že nás postavil sem, do této doby a před tyto problémy. Možná proto jsme se ocitli v otroctví, dusivém omezení a závislosti na tom, co není Pán. A možná jsme si mysleli, že to stačí, anebo dokonce, že je to právě to, co od nás Pán chce, totiž být u hrců s masem, vyrábět cihly, které slouží ke stavbě faraonových skladů, sloužících právě té moci, která zotročuje... Je třeba, aby se naše komunity staly schopnými generovat lid, nabízet vztahy, ze kterých budou lidé vnímat, že jsou známí, uznávaní, přijatí, zkrátka chtění a že jsou neanonymní součástí celku. Lid, ve kterém se zakouší kvalita vztahů, jež jsou počátkem zaslíbené země, díla, které uskutečňuje Pán pro nás a s námi. Fenomény jako individualismus, izolace, strach z existence, roztříštěnost a sociální riziko... typické pro všechny metropole a vyskytující se také v Římě, mají už v našich komunitách tento nástroj, který může být účinný pod podmínkou, že se staneme podměty toho, co jsem už dříve nazval revolucí něhy. Jak jste pochopili, zvu vás k vykročení na další etapu putování církve v Římě, v jistém smyslu k novému exodu, novému vyjití, které obnoví naši identitu Božího lidu bez nářku nad tím, co musíme opustit. Je třeba, jak jsem řekl, abychom naslouchali volání lidu, jako k tomu byl vybudován Mojžíš, a umět tak interpretovat ve světle Božího slova sociální a kulturní fenomény, do nichž jste pohrouženi. To znamená **naučit se rozlišovat, kde je Bůh již přítomen, tj. ve velice obyčejných formách svatosti a společenství s Ním, kdy vám umožňuje, abyste se setkali a byli doprovázeni stále více lidmi, kteří již žijí podle evangelia a přátelí se s Pánem.** Lidmi, kteří možná nechodí na katechismus, a přece dovedou spatřit smysl víry a naděje v elementárních životních zkušenostech, a Pán už je smyslem jejich života právě uvnitř oněch problémů, oněch prostředí a situací, kterým je naše běžná pastorace

obvykle vzdálena. Myslím nyní na porodní báby Puu a Šifru, které se postavily vražednému příkazu faraona a tak zabránily vyhlazení (Ex 1,8-21). Také v Římě jsou zajisté ženy a muži, kteří interpretují svoji každodenní práci jako činnost, která někomu dává a nikoli odnímá život, a činí tak, aniž by jim to někdo nařídil, nýbrž proto, že jsou bohabojní a slouží Bohu. Život izraelského lidu velice dluží těmto ženám, stejně jako naše církve velice dluží lidem, kteří zůstali v anonymitě, ale připravili budoucnost Boha. Taková je niť dějin a svatosti, kterou nesou vpřed lidé, kteří nám nejsou známi, jsou anonymní, skrytí, ale táhnou všechno. **Vedení křesťanské komunity je specifický úkol služebného kněžství, tedy faráře. Pastorační péče je však inkardinována ve křtu, rozkvétá bratrstvím a není úkolem pouze faráře či kněží, nýbrž všech pokřtěných. Tato péče rozšířená a znásobená vztahy bude moci také v Římě vytvořit tkáň revoluce něhy, jež bude obohacena sensibilitou, pohledy a příběhy mnohých. Pán nás volá, abychom „šli a přinášeli užitek“ (Jan 15,16). Užitečná je na stromu ta část, kterou přináší a umožňuje žít živým bytostem. Nemějte strach přinášet užitek, nechat se „sníst“ realitou, kterou potkáte, třebaže „nechat se sníst“ se velmi podobá zmizení, smrti. Některé tradiční iniciativy bude možná třeba reformovat nebo zrušit, což budeme moci jedině, budeme-li vědět, kam, proč a s Kým jdeme. Prosím vás, interpretujte takto také některé těžkosti a nemoci, na které jste ve svých komunitách narazili jako na něco, co asi už není dobré jíst a nelze už nikomu nabídnout k utišení hladu. To vůbec neznamená, že už nemůžeme nic vytvořit, ale že máme roubovat nové výhonky, které, až se uchyťí, přinesou nové plody. Odvahu a trpělivost.“**

Tolik papež. Nestravitelné je, když se někdo vymaňuje z místní komunity, křtí se a oddává mimo farnost, mimo faráře, když ignoruje místní společenství a staví se pyšně nad něj, kritizuje papeže a stanovuje si vlastní pravidla. Jak ubohé a duchovně nemocné! Prosme Ducha svatého za jednotu, za víru a lásku zvláště mezi věřícími i mezi lidmi obecně! Pane, smiluj se! Veni Creator!

Duch svatý není nějaká 'energie'

Ježíš nás zve: „Kdo žízní, ať přijde ke mně!“

Co to znamená, když biblický prorok Ezechiel předpovídá, že nám Bůh dá nové srdce a nového ducha? „Odejmu z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa“ (Ez 36,26b). Bůh nám odebere postupně všechno, co dávalo našemu srdci ztvrdnout, a dá nám podíl na svém srdci, srdci plném lásky, dobrotы a pokory. Dá nám svého Ducha, Ducha lásky, Ducha svatého. Proto Ježíš volá: „Kdo žízní, ať přijde ke mně!“ (Jan 7,37). Ducha svatého nemůžeme získat nějakým čarováním. Není to energie, kterou lze někde načerpat. Jestliže chci přijmout Ducha svatého, tedy Ducha Kristova, musím přijít ke Kristu.

Vztah s Kristem proměňuje život

Nejdůležitější okamžik mého života je proto ten, kdy jsem položil svou hlavu na Ježíšovo srdce. Kdy se Ježíš pro mne stal tím prvním v mém životě, kdy jsem přijal pozvání být jeho přítelem a vstoupil jsem do důvěrného vztahu s ním. Takový **vztah s Kristem proměňuje život**, tam dojde k přeskočení jiskry mezi námi, tam teprve začíná tryskat Duch svatý. Někdy musíme zakusit i neúspěch, nezdar, musíme narazit na strop svých možností, abychom pochopili, že potřebujeme přítomnost Boha ve svém životě více než kyslík, který dýcháme.

Nevíme, jak se modlit...

ale Duch svatý přichází na pomoc naší slabosti a modlí se v nás

Existuje modlitba, která tě na první pohled přesahuje. Bylo tomu tak od počátku církve. Apoštol Pavel napsal: „Nevíme, jak se modlit...“ A dodává: „...ale Duch svatý přichází na pomoc naší slabosti a modlí se v nás.“ Tvoje srdce si to těžko dokáže představit, ale jeho Duch je v tvém nitru v neustávající činnosti. Modlitba je někdy duchovní zápas, někdy je to odevzdání celého bytí. V některé chvíli je jakoby prostým spočinutím v Bohu, v tichosti. A v tom je možná jeden z vrcholů modlitby. K modlitbě Bůh nevyžaduje ani nějaké mimořádné divy ani nadlidské úsilí. V dějinách křesťanství žilo tolik věřících z pramenů víry v modlitbě, která byla velice chudá na slova. Jsou dny, kdy ke své modlitbě nemáme téměř nic. Jsme-li takto zbaveni všeho, ale zůstáváme v blízkosti Krista, už to je modlitba. Úžas lásky bez počátku a bez konce... „Ježíš, ten zmrtvýchvstalý, byl ve mně a já jsem nic necítil. Jak často jsem ho hledal jinde. Dokud jsem prchal před prameny, které sám vložil do mého nitra, marně jsem běžel po celé zemi, vydal se daleko, velmi daleko, až jsem zbloudil na cesty, jež nevedou k cíli. Radost v Bohu nebyla k nalezení. Ale přišel čas, kdy jsem poznal, že Kristus mě nikdy neopustil. Ještě jsem neměl odvahy se k němu obrátit, ale on mi už rozuměl, už ke mně mluvil. Křest byl znamením neviditelné přítomnosti. Když se zvedla clona nepokoje, důvěra víry přišla osvitit i moji noc.“

Zprávy a oznámení

Sbírka na ladění a ošetření varhan ve farním kostele

Připomínám letošní akci ošetřit a naladit vzácné varhany ve farním kostele, na kterou jste doposud přispěli částkou více než 20 tisíc. Pán Bůh zaplať! Celková cena bude kolem 50.000,- Kč, proto sbírka pokračuje. Děkujeme.

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 21. května do 4. června 2018

Den		Starý Rožmitál				
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filialií kostel sv. Jana Nepomuckého	Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
Pondělí	21. 5.		mše svatá není			
Úterý	22. 5.		mše svatá není			
Středa	23. 5.					14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i> 18,00 farní společ. <i>Panský d.</i>
Čtvrtek	24. 5.		18,00 Za Václava a Barboru Vachatovy a jejich rodiče <i>Po mši sv. adorace</i>		18,00 P. Kozubík	
Pátek	25. 5.		17,00 svátost smíření 17,30 růženec 18,00 mše sv. s dětmi / volná intence			
Sobota	26. 5.					11,00 mše sv. u P. Marie Březnické
Neděle	27. 5.	Slavnost Nejsvětější Trojice 8,30 Za rodiny Vaňkovu, Tenorovu, Hubáčkovu a † členy rodu 17,00 Májová pobožnost		10,10 bohosl. slova	11,15 mše sv.	
Pondělí	28. 5.		mše svatá není			
Úterý	29. 5.		mše svatá není			
Středa	30. 5.					18,00 mše sv. <i>Voltuš</i>
Čtvrtek	31. 5.		18,00 Za Marii a Adolfa Trčkovy, rody Trčků, Průchů a duše v očistci <i>Po mši sv. adorace</i>		18,00 P. Kozubík	
Pátek	1. 6.		17,00 svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	2. 6.	13,00 svatba Františka a Terezy	9,00 Za rodinu Pavlačkovu			19,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	3. 6.		Slavnost Těla a Krve Páně 10,00 Na dobrý úmysl a <i>Euchar. procesí</i>	mše sv. není	11,15 bohosl. slova	

DIECÉZNÍ POUŤ

PÁTEK 8. 6. 2018 18:00 - 23:00

Večer mladých - ostrov Santos:
táborák, koncert Radka Bangy, katecheze,
modlitba, překvapení

SOBOTA 9. 6. 2018 9:30 - 16:30

program pro děti - ostrov Santos:
Cesty sv. Františka Xaverského

městská hra pro starší děti - lov zážitků

speciální přednáška pro mládež:
Václav Vacek, koordinátor projektu signaly.cz

přednášky pro dospělé:

otec Leo Maasburg, nejbližší spolupracovník Matky Terezy
Pavel Fischer, kandidát na prezidenta
Kateřina Brichcínová, teoložka
David Henzl, generální vikář
biskup Vlastimil

náměstí:

expo dobročinných organizací z naší diecéze
kulturní program pro děti a dospělé

15:00 mše sv. s pastýřem naší místní církve biskupem Vlastimilem

blíže informace na www.bcb.cz

**CÍRKEV,
NAŠE RODINA**

SUŠICE

8. 6. - 9. 6. 2018

Pouť se koná pod záštitou starosty města Sušice a za podpory:

**BISKUPSTVÍ
ČESKOBUDĚJOVICKÉ**

PASTORAČNÍ CENTRA

**SPOLEK
MOST**
ČESKÉ BUDĚJOVICE

SUŠICE
BRÁNA ŠUMAVY

SIRKUS
SUŠICKÉ KULTURNÍ CENTRUM